

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	ירושלים
7:09	5:18	ירושלים
7:07	5:34	בני ברק
7:05	5:24	בית שמש
7:08	5:37	מודיעין עילית
7:06	5:25	צפת
7:02	5:10	יבנאל
7:05	5:24	אלעד
7:02	5:21	טבריה

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 6 (576)

פרשת נח, ד' חשוון, שנת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: | נ"ך: ישעיה ט"ז-י"ז | בבלי: נדרים ד' | ירושלמי: הוריות י"ז | תוספתא: פסחים ד' | רמב"ם: שכנים י"ד

מוהרא"ש מספר

מי מצליח יותר?

הרב הקדוש בעל ה"בן איש חי", ספר, שהיה פעם בעיר אחת שני יהודים שהיו סוחרים של בדים, אחד היה נוהג לפתח את חנותו בשעה שבע בבקר, והיה ממחר ומקצר התפלה מאד, שאמר ברוך שאמר, אשרי, וישתבח, וברכת קריאת שמע, ושמונה עשרה, ומיד רץ לפתח חנותו השכם, כדי לתפס את כל הקונים, ולא היה לו זמן אפילו לאכל ארוחת בקר.

מה שאין-כן חברו התנהג במדה אחרת לגמרי, והיה הולך קדם התפלה למקוה, והתפלל שחרית במנין ובמתינות, וגם למד כמה שיעורים אחר התפלה, ואחר כך הלך הביתה לאכל פת שחרית, ורק אחר כך פתח את חנותו בשעה אחת עשרה לפני הצהרים. והראשון תמיד שמח שהיה תופס רב הקונים לפני שחברו אפילו פותח את חנותו. עד שיום אחד...

פעם באיזה ערב הגיע אל עירם מין בד מיחד, יקר הערך מאד, שעל ידו היו יכולין להרויח הון רב, ושניהם קנו מזה הרבה והביאו לחנות שלהם, והראשון התכונן לפתח חנותו מקדם מאד בבקר כדי לתפס את כל הקונים, וכן עשה. ופתאום בבקר הגיע שליח מן הפריץ והמושל של העיר ששמע שהגיע לעיר בד מיחד יקר הערך, ונכנס לחנות הראשונה <<<<

מילה של התחזקות !

בשבת בבקר היתה שיחה יפה לגבי לעשות חתנות בישיבה ולא לעשות שמחות יקרות. מישהו לא הבין למה יש צורך לדבר כל כך הרבה מזה, אמרתי לו: "לך תביא לי אחד שכבר חתן שנים שלושה ילדים ואין לו אף דולר חובות... אני לא מדבר על עשירים גדולים, אני מדבר על אברכים ממצעים, ברוך ה' כבר חיתנתי שלושה ילדים ואני לא חיב אף פרוטה לאף אחד, רק בגלל שאני מצית למוהרא"ש, אני עושה שמחות פשוטות, אני לא משתטה. לכן אני מדבר אל התלמידים שלי כל כך הרבה מענין זה, כי אני רוצה שגם אתם תוכלו לחיות בלי פרוטה אחת של חובות".
(עצתו אמונה נח תשפ"ג)

ווארט על הפרשה

ותבא אליו היונה לעת ערב, והגה עלה זית טרף בפיה, וידע נח כי קלו המים מעל הארץ. המפרשים שואלים איך נח היה יכול לדעת לפי העלה שהמים כבר שקטו, איך הוא ידע שהיונה קטפה את זה עכשו מהעץ, אולי היא פשוט מצאה את זה שט על המים.

רבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ו, סימן ל"ה וסימן ר"ט) שלפני שמשיח נבוא ירד לעולם נסיון גדול של אפיקורסות, ויצטרכו כוחות חזקים כדי לא לעזב את הקדוש ברוך הוא. הרה"ק מסאטמער זצוק"ל מביא את דבריו הקדושים של רבנו (ויאל משה, מאמר ישוב ארץ ישראל, סימן ק"ט), והוא מוסיף שזה רוח הקדש ברורה של רבנו ז"ל שכבר ראה מה יקרה בעקבתא דמשיחא, בדורנו הקשה, כשיצטרכו לאחז חזק ויהיה קשה להשאיר באמונה הטהורה והפשוטה.

כמו כן הוא מביא שם את המשל שרבנו ז"ל אמר על זה (פוכבי אור, סיפורים נפלאים, סימן ד') על מלך שהיה ביער והתחיל לרדת גשם חזק, כל שרי המלוכה, השאירו אותו לבד, ורק כפרי אחד פשוט הציל אותו, וכשהגשם פסק המלך צוה שדוקא הכפרי הפשוט יביא אותו לארמון ויושיב אותו על כסא המלוכה; וכך יהיה בעקבתא דמשיחא, יהיה מבול חזק, אבל לא מבול של מים אלא מבול של אפיקורסות, וזה יחדר ללבבות הכשרים, ועם חכמות לא יוכלו להחזיק מעמד, רק היהודים הפשוטים שיעובדים את השם בפשטות, על ידי אמירת תהלים וכדומה, הם יוכלו להחזיק מעמד, והם יניחו את הכתר על ראשו של משיח.

עת כשאנו אוחזים באמצע המבול הקשה, יורדת אפיקורסות מכל הכוונים רחמנא לצלן, אנחנו צריכים ללמד ולשנון את זה, ולאחז חזק לא להסחף מהמים הנוראים, להחזיק מעמד עם האמונה הפשוטה והטהורה.

איך אפשר להחזיק מעמד? "מעשה אבות סימן לבנים", אנחנו צריכים לראות איך נח החזיק מעמד במבול, ולעשות כמוהו כדי להחזיק מעמד במבול שלנו. נח נצל על ידי התבה, אבל "תבה" פרושה גם "מלה", על ידי המלים של תורה ותפלה, יהודי הולך שלוש פעמים ביום לבית הכנסת, להתפלל את שלוש התפלות שחרית מנחה וערבית, לדבר אל השם יתברך, להודות להשם יתברך, לבקש מהשם יתברך, וכמו כן עם מילים של תורה, להגיד הרבה את המלים של התורה הקדושה, להגיד תהלים; זה נראה דברים פשוטים, אבל דוקא זה התבה שמגינה עלינו, דוקא הדברים הפשוטים האלו יכולים להחזיק את האדם שלא יטבע במבול של האפיקורסות. היונה החזיקה בפיה עלה, עלה באידיש - אומרים "בלעטל", שפרושו גם: "דף".

דפי הגמרא והמשניות, דפי הסדור; כשמכניסים את הדפים האלו לפה, אזי המבול נחלש, ואז נצלים מהמבול. אבל את זה אפשר לקבל רק דרך הצדיק, הצדיק מעניק לנו עצות וחזק איך כל יהודי יכול לזכות ללמד כל יום, להתפלל כל יום, לפתח את הפה ולדבר אל השם יתברך.

זה מה שהפסוק מרמז לנו, כשנח ראה את היונה, עם ישראל שנמשלו ליונה (שבת מ"ט.) שהיא חוזרת עם עלה בפיה, עם תורה ותפלה הפשוטים בפה, נח הבין מיד שהיא לא מצאה את זה סתם כך שט במים, את זה היא בודאי קבלה מעץ, שזה הצדיק, כפי שהזהר הקדוש אומר (תיקוני זוהר, תיקון י"ב) "עץ דא צדיק". כשיהודי זוכה למצא את הצדיק, את רבנו ז"ל, הוא יהיה מסוגל להחזיק מעמד עם הדברים הפשוטים, לעבד את השם בתורה ותפלה, ועל ידי זה להנצל מהמבול, ואז נח הבין שהמים הכבדים של המבול כבר בודאי נחלשו, כפי שרבנו ז"ל אמר (שיחות ה"ו, סימן ר"ט), "אני יודע שאנשים שלי גם בלא זה יתחזקו באמונה באמת וישארו קמים באמונתם, למרות כל הקשיים בעקבתא דמשיחא".

הבה נחזק עם העצות והחזוק של רבנו ז"ל, ללמד את ספרי רבנו ז"ל, כך נוכל להחזיק מעמד ולהתגבר על המבול הקשה שיורד לדור שלנו, נוכל לעמד בכל הנסיונות הקשים שכל אחד מתנגע אתם, רבנו יראה לנו את הדרך איך להחזיק מעמד עם אמונה חזקה על ידי עבודת השם בתמימות ובפשטות.

(אשר היה אל יואל, פרשת נח תשפ"ג)

אם אתה רוצה אתה יכול

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת ויקהל פקודי, י"ח אדר, שנת תשע"ח

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

דע לך שגנבה זה דבר חמור מאד, כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין קח): "בוא וראה כמה גדול כוחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשוטו ידיהם בגזל", עד כדי כך חמור העון של גנבה.

רבנו ז"ל אומר (ספר המדות, אות גניבה וגזילה, סימן א): "מי שנפתה לבו לגזל וכיון שהתיר לעצמו גזלת חברו, הרי הוא מוכן לכל חטא ועון, ואין תקנה להסירו מדרך הרעה", מוהרא"ש מסביר זאת, למה באמת גנבה חמורה כל כך שרבנו אומר שאי אפשר להחזיר אותו מדרך הרעה? כי רואים בנמרא (בבא קמא עט): תלמידיו של רבי יוחנן בן זכאי שאלו אותו: "מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזלן?" שאם מישהו גנב הוא צריך לשלם כפול מאחד שגזל, והוא אומר: "זה השנה כבוד עבד לכבוד קונו, וזה לא השנה כבוד עבד לכבוד קונו", הגנב מסתתר שאף אחד לא יראה אותו, בזה הוא מראה שהוא לא מאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא כאן, ויוצא מזה שהוא כופר בעקר, כי אם הוא היה מאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום, הוא רואה הכל ושומע הכל, אי אפשר להסתתר ממנו, הוא בודאי לא היה גונב מרב פחד מהשם יתברך.

אני זוכר שלפני שנים כשהייתי מלמד אף פעם לא יצאתי מהפתיח לשוחח עם מלמדים אחרים בזמן הלמוד, בזמן שפולמדים היו עומדים בחוץ ומשוחחים על חשבון הילדים; הרמב"ם פותב (פרק ב' מהלכות תלמוד תורה, הלכה ד): "מלמד תינוקות שהוא מניח את התינוקות ויוצא, או שהוא עושה מלאכה אחרת עמהן, או שהוא מתרשל בתלמודן - הרי הוא בכלל 'ארור עושה מלאכת ה' רמיה' (ורמיהו מח, י); מלמדים אחרים עשו עסקים בזמן הלמוד, הם קנו לעצמם בתים וכו', זה גנבה וגזלה. כי כל העסקים שהם סחרו בהם בזמן שהם היו צריכים להיות בפתח - שיכים לילדים, זה בכלל לא שיקף להם; אותו דבר זה אצלך, כל מה שאתה קונה בזמן שאתה עובד בשביל בעל הבית שלך שיקף לו וכל מה שאתה מרויח מזה הוא גנבה. אל תגיד שאתה לא יכול וכו', תגיד שאתה לא רוצה; מישהו שאל את רבנו איך אפשר להגיד שיש לאדם בחירה? אם הוא דבוק למעשים רעים איך אפשר להגיד לאדם: "יש לך בחירה", זה הרי ממש בלתי אפשרי להתנתק מהרגל! אמר לו רבנו (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קי): "אם רוצה עושה ואם אינו רוצה אינו עושה"; פותב רבי נתן (שם) רשמתי מה שרבינו ענה לו, כי הרבה מאד אנשים טועים בזה, הם שואלים את השאלה: "איך שיקף להגיד שיש לי בחירה, בזמן שאני לא יכול להתנתק מההרגל שלי?" לכן הם חושבים שבאמת בלתי אפשרי לצאת מזה, אבל באמת זה לא כך, אלא לכל אדם יש תמיד בחירה והוא יכול להפסיק לעשות דברים רעים. ראה לעשות את העבודה שלך כמו שצריך כך יהיה לך טוב.

התעוררות גדולה שררה בבית המדרש בהושענא רבה בבוקר, בתפילות, הלל נענועים והושענות, לפני כל הקפה ראש הישיבה דיבר דברי התעוררות. הוא דיבר הרבה שיעור מה שצריכים לבקש מהשם יתברך שתמיד נשאר באמונה, שאף פעם לא נעזוב את השם יתברך, ושנחזיק עצמינו אצל צדיקים ויהודים כשרים, ונשמע בקולם, כך כבר יהיה לנו את כל הדברים הטובים שצריכים. זה שנשארו יהודים כשרים, אנו באים לבית הכנסת, אנחנו אוכלים בסוכה, ואנחנו מנענעים את הלולב, זה רק בגלל שהורינו וסבינו שמעו בקול הצדיקים בתמימות. ראש הישיבה ביקש מהנשים שיתלבשו בצניעות, "צניעות זה יפה", אמר ראש הישיבה. ראש הישיבה אמר גם שצריך להישאר עם הלולב - כלומר עם אמונה במשך כל השנה, וחם ושלוש לא להכניס הביתה את הכלים שאפשר לצפות בהם בסרטים או שיש בהם אינטרנט.

את ההלל, ההושענות, והדרשות של הושענא רבה, אפשר לשמוע ב"קול ברסלב".

ימי חג שני

את ההקפות בשמיני עצרת בלילה חגגו בשמחה רבה, הקהל רקד בהתלהבות רבה, הודו להקב"ה שזכו ללמוד תורה כל השנה וקבלו על עצמם שלא יעזבו לעולם את התורה הקדושה. בין ההקפות, כינס ראש הישיבה שליט"א את כל הילדים באמצע בית הכנסת, בליווי המלמדים המסורים, שרו יחד שירים חמים ויפים, שירים המבקשים מהקב"ה להישאר תמיד קרובים אליו, וחלקו ממתקים לילדים ששרו יפה.

בשמיני עצרת בבוקר בקידוש דיבר ראש הישיבה על השמחה הגדולה ששמחים עם התורה הקדושה במהלך ההקפות, וזו ללמוד את פרשת השבוע מדי שבוע ועוד הרבה שיעורים שכל אחד למד במהלך השנה, יש לנו דרך הלימוד מרבנו ז"ל, שנתן לנו דרך שכל יהודי ללא יוצא מן הכלל יכול ללמוד תורה בכל יום. כמו כן דיברו על עצות לאברכים שקורעים את עצמם, חושבים שחייבים להלביש את הילדים בבגדים יקרים. טובעים בחובות כבדים, ואיך אפשר לסדר את החיים בדרך הנכונה. אחרי הצהריים אחרי מנחה ירדו לסוכה להפריד מהסוכה הקדושה, ראש הישיבה דיבר שהרבה אנשים נכנסים אחרי החגים לדכאון, חגגו חודש תשרי כל כך יפה, כאלו ימים קדושים ושמחים, ועכשיו חוזרים לסדר היום של יום חול, מה קיבלנו מהחג? אבל רבינו מלמד אותנו שכל יום הוא חג סוכות שמחת תורה פסח ופורים, ראש הישיבה לימד דרך איך לקחת איתנו את החג לכל השנה, אפשר וצריך לחיות עם הקב"ה כל השנה.

בשמחת תורה בלילה שוב נערכו הקפות נפלאות במשך שעות ארוכות ושוב שרו גם בין ההקפות נגיני התעוררות, בעיקר את השירים באידיש המביעים את געגועיהם של היהודים אל הקב"ה, ואת גדולת לימוד התורה הקדושה. והדבר חזר על עצמו בשמחת תורה בבוקר. ראש הישיבה שליט"א כל הזמן עורר את הציבור לרקוד ולשמוח עם התורה הקדושה, "תוכלו לשוחח כל החורף, עכשיו בואו לרקוד עם התורה!" אמר ראש הישיבה, וחזק את הציבור שבזמן שרקדים בהקפות מגרשים את הס"מ, עכשיו הזמן לשמוח עם התורה הקדושה, לבקש מהשם כל מה שצריכים, והעיקר לבקש שלא יעזבו את ה' אף פעם, יהיה מה שיהיה.

גם בבוקר דיבר ראש הישיבה לפני כל הקפה, מה לבקש בהקפה הזו, לפי מה שאומרים ב"לשם יחוד" ובתפילות של כל הקפה, בהקפה הראשונה דיבר ראש הישיבה על חסד והפצה, למסור את העצות והלימודים של רבינו ז"ל לעוד יהודים, שזה החסד הכי גדול. בהקפה השנייה, מידת הגבורה, דיברו בענין להתגבר על היצר הרע, שאת זה אדם לא מסוגל לעשות לבד, צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך, אלמלא הקב"ה עוזרו לא יכול לו. בהקפה השלישית והחמישית, תפארת הודו, הרבה ראש הישיבה לדבר על יופי, צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שנרע מה באמת יפה, רק מה שהשם מרשה זה יפה, לא להיסחף בעקבות מה שנקרא יפה אצל הגוים, ראש הישיבה דיבר במיוחד שלא לגזוז את הזקן, על צניעות אצל נשים ועוד. בהקפה הרביעית, דיברו על מידת הנצח, שזו מידתו של רבינו ז"ל שאמר "ניצחתי ונצחתי, גמרתי ואגמור" לכאורה זה נשמע סותר, אם ניצחו, מה שייך עוד לנצח? אבל זאת הדרך שיהודי הולך בה, הוא מנסה כל יום מחדש לנצח את היצר הרע, וכל זמן שיהודי לא מתייאש, הוא מנסה שוב ושוב, זה נקרא שהוא ניצח, וזה מה שהשם רוצה מאיתנו. בהקפה השישית דיברו מיוסף הצדיק, מידת היסוד, לשמור על קדושה ויראת שמים, בזה אפשר להצליח רק על ידי שבמקשים הרב מהשם יתברך, ובכח התורה הקדושה, עכשיו בשמחת תורה זה הזמן לקבל על עצמינו ללמוד תורה כל יום בשנה, ועל ידי זה להנצל מהיצר הרע. בהקפה השביעית דיברו מדוד מלכא משיחא, כיצד הוא היה חי עם הקב"ה, כל דבר ביקש והודה להשם יתברך, ומזה נהיה ספר התהילים הקדוש, וא זה עלינו לחקות, להשיח את ליבנו תמיד אל השם יתברך. אחר הצהריים נעילת החג היה ראש הישיבה צרוד ולא מסוגל לדבר, ראש הישיבה הורה להכניס שדרשת נעילת החג תהיה בעז"ה בשיעור ליל שישי של פרשת ראשית.

ואכן כך היה, בשיעור ליל שישי הרבה ראש הישיבה לדבר איך לוקחים את החג לכל השנה, אפשר לשמוע את השיעור בקו "קול ברסלב". החג הנפלא הותיר רושם חזק על אנשי שלומינו, ששאבו חיזוק והתעוררות לשנה החדשה.

מי שלא ראה שמחה זו, לא ראה שמחה מימינו!

מפריע לי שלוועסים בקול, מה אני עושה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי בעיה שאני לא מסגל לשמע איך השני אוכל. הרבה אנשים אוכלים בפה פתוח וזה עושה רעש שמאד מרגיז אותי, שמעתי פעם שיש אפילו שם לבעיה הזו...

עקר הבעיה שלי היא שאשתי גם עושה רעש בשעת האכילה וזה כל כך מפריע לי עד שהרבה פעמים אני צריך לעזוב את השלחן בגלל זה, איך אני יכול להסתדר עם זה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת האזינו, ז' תשרי, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני נהנה שאמה כותב: "יש לי בעיה"; אנשים אחרים שיש להם את הבעיה הזו לא יגידו: "יש לי בעיה", במקום זה הם יגידו: "לאשתי יש בעיה, היא אכלת בקול", "לבעלי יש בעיה הוא לוועס בקול"; זה הבעיה הכי גדולה, פשוט למישהו בעיה והוא מאשים את הסובבים.

טוב שתשוחח עם אשתך על הבעיה הזו, שמפריע לך לשמע את השני אוכל בקול, כך היא תשתדל לאכל בשקט, היא תסגור את הפה בשעת הלעיסה, וכך היא לא תעלב כשאמה עוזב את השלחן כשהיא אוכלת.

תקבע לך שעור בספרי רבנו - ותתרא. ספרי רבנו הם רפואה לכל הקשיים, מקבלים מח חדש, שכל חדש, יוצאים מהדמיון. דברים שהיו מפריעים - כבר לא מפריעים יותר, דברים שהיו מרגיזים - כבר לא מרגיזים; פלא פמה שזה מרפא.

תבקש מהשם יתברך שהדברים האלו לא יפריעו לך. תפלה תרפא אותך; אם תבקש על זה יום יום - אז תראה שיותר לא יפריעו לך הדברים האלו.

גמר חתימה טובה.

(עצתו אמונה האזינו תשפ"ג)

שהיתה פתוחה כבר, ואמר, שהמושל מצוה שיבוא לביתו עם דגמאות של הבד, כי רוצה לראות אם זה טוב בשבילו, ואולי יקנה גם בשביל אנשי ביתו ולעוד ממכיריו. ולא היתה לו ברירה, כי אסור לסרב למושל העיר, והצרך לסגור החנות ולבוא עם הדגמאות, ובלה שם זמן רב, כי המושל לא היה יכול להחליט מה הוא רוצה, כי קרא לאשתו, וגם היא לא יכלה להחליט, ואחר כך קרא לילדי, וגם הם לא יכלו להחליט, ונמשך הדבר זמן רב עד אחר הצהריים, ובין כך הלכו כל הקונים של העיר אל החנות השניה שהיתה פתוחה כבר, וקנו ממנו את כל הסחורה, והרויח המון כסף.

והראשון הצרך להשאיר אצל הפריע, ולבסוף לא הרויח אצלו כלום, כי טיב הסחורה לא היה נראה בעיני הפריע, ויצא מביתו בפחי נפש. הרי דיקא מחמת שהשני לא מהר בתפלתו ועבודתו, ובטח בה' שיזמין לו פרנסתו, מחמת זה הרויח הרבה מאד ברוחניות ובגשמיות. (שיחות מוהרא"ש חלק ט"ז ערך "בטחון")

ספור חיייו של רבנו הקדוש (קנ"ב-קנ"ג)

תקמו.

אחר פסח ספר רבנו ז"ל עם אנשי שלומנו ואמר, שנודע לו עכשו שני דברים, אף אינו יכול לאמרם, כי נראים כפשוטים, כי גם פשוטו של דבר היא כך לכאורה, אף אף-על-פי-כן נודע לו עכשו אלו הדברים; הינו כי נודע לו מה שאמרו חז"ל (לפנכות כח): אדם עובר עברה, ואמר שלא יראני אדם. ונלא אמר כלום] רק דחק בפתות "שלא יראני אדם". ונלא באר כלום מה נודע לו בזה, כי כבר הקדים, שאינו יכול לקאר בדברים, כי נראים כפשוטו של דבר כך. והשני: נודע לו מה שאיתא, תכלית הידיעה אשר לא נדע, אשר לא נדע ממש. (ולא באר גם-כן כלום רק דחק גם-כן הפכות "אשר לא נדע, לא נדע ממש"). ונאף על-פי שפשוטו של דבר כך, אף-על-פי-כן רק עכשו נודע לי זה הדבר, שתכלית הידיעה אשר לא נדע, לא נדע ממש. ואמר, מאחר שעכשו יודע, שתכלית הידיעה היא אשר לא נדע, לא נדע ממש - אם-כן הוא יודע, מאחר שזכה לתכלית הידיעה. אף אף-על-פי-כן אינו יודע כלום. "כי הלא כבר נדמה לי, שאני אצל זה התכלית הידיעה אשר לא נדע, ועכשו אני רואה, איך הייתי רחוק מזה התכלית". (ואמר אז בלשון גנאי על עצמו, כי החזיק עכשו לכסילות זו התכלית של זמן הקודם, שנדמה לו אז, שזכה לתכלית הידיעה אשר לא נדע), כי עכשו נודע לי, שתכלית הידיעה אשר לא נדע ממש". ודבר זה גם-כן אינו יכול לאמרו ולקארו, כי נראה כפשוטו, אף באמת רק עכשו נודע לו זאת, וכן הדבר הראשון.

תקמו.

וכל אלו הדברים יש בהם סודות סתרי נסתרות כאשר ביני המעין מרחוק, מהו ענין תכלית הידיעה, שלא נדע. והפליג רבנו ז"ל מאד בגדלות הבורא יתברך, ואי אפשר לקאר זאת בכתב. ואמר, כי לגדלות הבורא יתברך אין שעור, כי נעשים דברים נוראים בעולם נפלאים ונוראים מאד, ואין יודעים כלל; הינו שעדין אין יודעים שום ידיעה כלל וכלל לא. וגם מה שמוקא, כי תכלית הידיעה אשר לא נדע, הינו אצל כל ידיעה וידיעה, הינו שאפלו כשמגיעין להמתכילת של הידיעה, הינו - לא נדע, אף-על-פי-כן עדין אין זו התכלית, כי זו התכלית היא רק באותה הידיעה, אבל בהידיעה הגבוהה ממנה, עדין לא התחיל בה כלל, וכן למעלה מעלה. נמצא, שלעולם אין יודעים כלל לא. ונאף-על-פי-כן אין זה התכלית, כי עדין לא התחיל כלל לידע בידיעות שלמעלה מזאת הידיעה, שהגיע בה אל התכלית, שלא נדע וכו'.

תקמו.

וימשיחה זו נכנס אל שיחה עמקה של התחזקות. ותמצית הדבור, שהפליג מאד בגדל מעלת התשובה. ואפלו כשנופלים מאד חס ושלום, וכל אחד נפל למקום שנפל, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן אסור ליאש עצמו, כי תשובה גבוהה למעלה מן התורה, על-כן אין שום יאוש בעולם, כי אם זופה, יהיו נעשין מעונותיו ענין אחר לגמרי. וכמו שאמרו חז"ל (יומא פו): שנותהפכין העוונות לזכיות. ויש בענין זה סתרי נסתרות, רק הכלל, שמכל הנפילות והירידות שבעולם, רחמנא לצלן, יכולים לחזור אליו יתברך בנקל, כי לגדלתו אין חקר. והעקר שהכל תלוי בו, שלא יהיה מיאש עצמו מלצעק אל ה' ולהתחנן ולהתפלל אליו יתברך תמיד.

תקנו.

בין פסח לעצרת נסע פתאם רבנו ז"ל לעיר שאריגראד (מרחק 28 קילומטרים מעיר ברסלב). והנסיעה הזאת היתה פליאה גדולה ונשגבה, כי לא היה בה שום טעם על-פי פשט. ושהה שם שני שבועות. ופתאם יצא משם ואמר, שבורת כמו מאש. ואחר-כך היו שם שרפות גדולות פמה פעמים. ואמר: "אלו היו יודעים בני שאריגראד הטובה שעשיתי להם, אף-על-פי-כן כל זה טוב מעפוש". והיה מוכן מדבריו הקדושים, שהצילם על-ידי שישבתו שם מעפוש, רחמנא לצלן.

"אלה מסעי בני ישראל", (במדבר לג, א), אשרי הזוכה ויוזפה לידע סוד אחד מנסיעותיו המפלאות מאד, שלא היה להם שום טעם פשוט.

(המשך יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

הג סוכות נפלא עם ראש הישיבה בויליאמסבורג

הג נפלא מאוד עבר על אנשי שלומינו בצל קודשו של ראש הישיבה שליט"א, ששאבנו כוחות חדשים וחיוזוק מהחג, שילוו אותנו לאורך כל השנה. קצרה היריעה מלהביע את רחשי ליבם של כל אלו שחוו את החג עם ראש הישיבה שליט"א, אך ננסה להעביר בקצרה כיצד עבר החג, וקצת ממה שזכינו לקבל מראש הישיבה שליט"א.

ימי חג ראשון

הימים הראשונים של החג עברו בהתרוממות גדולה עם ראש הישיבה שליט"א בויליאמסבורג, בשני הימים התפלל ראש הישיבה שליט"א שחרית לפני העמוד בהתעוררות ובנעימות, ההלל הנענעים והושענות היו מרוממים מאוד. בבוקר לפני התפילה ראש הישיבה מסר שיעור בזהר הקדוש במקום שאוהו עכשיו (פרשת חי שרה), שמדבר שיצחק התחתן עם רבקה, הוזהר שואל למה רק ביצחק כתוב "ויאהבה", שהוא אהב אותה, זה בגלל שיצחק עבד את השם במידת בגבורה, לכן הקב"ה כתב בפירוש שהוא אהב אותה, כי אפילו שעובדים את השם הגבורה, אבל שלום בית חייב להיות עם אהבה.

לאחר התפילה נערך קידוש גדול בסוכה היפה שבחצר בית הכנסת, ראש הישיבה שליט"א דיבר דברי התחזקות יפים מאוד לכבוד החג. ראש הישיבה דיבר על דברי הוזהר, שאומר שלאברהם אבינו היה עץ ורק מי שהיה ראוי העץ עשה לו צל, ושאל רש הישיבה הרי אברהם אבינו קרב כל אחד, אנשים הגיעו אליו כשהם עדיים רחוקים מהשם, אז איך שייך לומר שאדם ראוי או לו? אלא דבר אחד האנשים כן היו צריכים לעשות, הם היו צריכים להיכנע ולהקשיב לצדיק שנקרא עץ, ואם לא יכלו לקבל מאברהם אבינו. אחר כך דיבר ראש הישיבה על האוהל של אברהם אבינו שהיה לו ארבע דלתות, רש"י מביא שכולם יכלו לבוא לאכול, כשעזבו אם הודו להשם יתברך, לא היו צריכים לשלם, ואמר הראש ישיבה, אברהם אבינו היה כל כולו הפצה, כפי שרבינו לימד אותנו, שצריכים יהודיע לכולם שהקב"ה נמצא כאן הוא הכנים אורחים ונתן להם לאכול, וכך קרב אותם להשם יתברך.

ביום השני לפני התפילה ראש הישיבה מסר שיעור קצר בפעולת הצדיק, לאחר התפילה בקידוש בסוכה שאל ראש הישיבה מדוע נקראת עקדת יצחק נסיון של אברהם אבינו? למה שמחת בית השואבה מתחילה דווקא באושפיזין של יצחק? ולמה בדיוק ביצחק כתוב ויאהבה? אלא כידוע יצחק היה מידת גבורה, כלומר לתת הכל להקב"ה, להקריב את עצמו למען הקב"ה, לכן לא היה לו נסיון כל כך קשה בעקידה, אבל אברהם שעבד את הקב"ה ב"חסד", אזי זה כבר נסיון גדול מאוד לשחוט את בנו. ואכן שמחת בית השואבה מתחילה דווקא ביצחק, כי ליצחק שעובד את השם בגבורה, זו חכמה להיות בשמחה, ולכן כתוב ביצחק ויאהבה. אנשים שחשבים שהעכל והאישה צריכים לחשוב אותו דבר, אבל שלום בית זה דווקא כשאתה ההיפך, כי אפילו עם מידת הגבורה יכולים לזכות לשלום בית. החכמה היא ששני אנשים שחושבים אחרת יוכלו להסתדר ביניהם, לוותר זה לזה, זה שלום בית אמיתי וזה הדבר הכי קדוש ויפה.

הילולת רבינו ז"ל

ביום רביעי בלילה התקיימה סעודת ההילולא של רבינו ז"ל. הסעודה התקיימה בסוכה הגדולה מול בית המדרש.

ציבור גדול התאסף לכבוד ההילולא, נטלו ידיים לסעודה עשירה, שרו את שיר הידידות שרבי יצחק ברייטער זצ"ל חיבר, שמביע את גדולת רבינו, ועוד ניגוני התעוררות יפים.

אחר כך ראש הישיבה מסר שיחה יפה, על גדולתו של רבינו ז"ל, מה הוא מלמד אותנו ונות לנו, ראש הישיבה אמר שאנשים שואלים מה כדאי להם לקבל על עצמם לשנה החדשה, אני כבר לומד חומש רש"י, שאוסף אור החיים? רמב"ן? אמר ראש הישיבה, תוסף עוד יהודי שילמד חומש רש"י, תעשה הפצה, ועוד יהודי אחד ידע שאפשר ללמוד קצת בכל יום. את השיעור המל אפשר למשוך בקו "קול ברלב". אחר ברכת המזון רקדו עד שעות הלילה המאוחרות לכבוד שמחת בית השואבה.

חול המועד בימי חול המועד התאספו כל יום לשחרית, ראש הישיבה שליט"א, התפלל הלל והושענות לפני העמוד, בנעימות ובהתרוממות גדולה. אחרי התפילה התקיימה כל יום סעודה בסוכה, ראש הישיבה דיבר שיחות התחזקות יפות מאד, אפשר לשמוע את כל השיעורים הנפלאים של חול המועד בקו "קול ברלב".

שבת חול המועד

בבאטע אצל ראש הישיבה בסוכה התאספו אברכים ובחורים מאנשי שלומינו, בחור הגיע וסיפר שלא היה לו איפה לאכול עכשיו, אף אחד לא הזמין אותו, הוא הלך ל"מטבח של רבי ישעילע", אבל למעשה לא היה שם משהו רציני, הוא היה מאוד שבור, אמר לו ראש הישיבה: "אני בכלל לא מרחם עליך. יש לך את רבינו! לאחרים יש דגים ובשר ולפתן משובחים ואפילו גלידה. אבל אין להם את רבינו, עליהם אני מרחם; הסעודה שהפסדת זה יעבור..."

אחר כך דיבר ראש הישיבה על הושענות של שבת, שאומרים שם בין היתר "הושענא יושבת וממתנת עד כלות שבת", כולם שואלים, מבקשים מהקב"ה שבוכות זה שיהודים ממתנים שהשבת תיגמר נושע! האם זו זכות? התירוץ פשוט, יהודי רוצה לעשן, הוא רוצה להדליק את המזוגן, אבל הוא מחכה, עכשיו שבת, אחכה עד זמן צאת השבת ואחר כך אעשה את כל המלאכות. זה היופי של היהודי.

בשבת קודש, לאחר התפילה בקידוש בסוכה, דיבר ראש הישיבה על כך שיש לשמוח על כל דבר קטן שעושים למען הקב"ה, כפי שרואים בהושענא של שבת "אום נצורה" מבקשים בזכות היהודים ששומרים שבת, בזכות שמירת תחום שבת, בזכות אכילת סעודת השבת, אפשר לשמוח בכל דבר קטן שעושים למען הקב"ה.

לאחר מכן, ראש הישיבה דיבר על יוסף הצדיק האושפיזין של היום, כיצד יוסף הצדיק יכל להתגבר על הנסיונות הקשים במצרים? ויהי ה' את יוסף, הוא היה מקשה אחת של התבודדות ותפילה, כמו שכתוב שפוטפר אדונו ראה איך פיו מתנוענע כל הזמן, ורק כך אפשר להינצל מהנסיונות הקשים ביותר.

בסעודה שלישיית ראש הישיבה הביא קטע מחיי מוהר"ן על מאמר חז"ל "כל העוסק בבנין מתמסכן" מי שעוסק בבניה נהיה עני, אמר רבינו על ידי מצוות סוכה ניצולים. וראש הישיבה אמר, כי סוכה היא אמונה, ואם הולכים עם הקב"ה שום דבר לא יזיק.

הושענא רבה

במוצאי שבת ראש הישיבה מסר שיעור בדף הגמרא, אחר כך חזרו לקריאת משנה תורה, לאחר מכן הייתה סעודה בסוכה לכבוד הושענא רבה, שרו את זמירות למוצאי שבת, ועד ניגונים יפים ומעוררים, וראש הישיבה דיבר כמה מילים בקיצור על גדולתו של היום הקדוש הושענא רבה.

אחרי ברכת המזון הציבור חזר לבית הכנסת, ושם אמרו את כל ספר תהילים ביחד.

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יהושע ראבינאוויטש שליט"א
מלמד מומחה במוסדותינו הקדושים, ירושלים ע"ה"ק
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה הערשל שניצלער שליט"א
מלמד מומחה במוסדותינו הקדושים
להולדת הבת למזל טוב

מו"ה ראובן בירנבוים הי"ו
להולדת הבת למזל טוב

החתן יוסי זינגער הי"ו
לרגל אירוסו למזל טוב עב"ג בת
מו"ה וואלף שטערן הי"ו

החתן אלחנן זויבערמאן הי"ו
לרגל אירוסו עב"ג למזל טוב

מו"ה חיים דוד ראזענבערג שליט"א
גמא בית המדרש היכל הקודש מאסי
להולדת הנכד למזל טוב

מו"ה ברוך מרדכי פעקעטע הי"ו
לשמחת החלאקה של שרגא שמואל נ"י למזל טוב

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים
21:15	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	רח' רבי נחמן מברסלב 15
21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 דקות לאחר הדה"נ	בני ברק רח' בעל שם טוב 7
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישיית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
21:30	20 דקות לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דקות לאחר הדה"נ	מוזיעין עילית רשב"י 19
שיעור: יום ראשון בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ חב"ד)	45 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דקות לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה 1)

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
ארץ ישראל 0797040066/ארה"ב 212-444-9169/ארגנטיינה 323-500-3462
אנגליה 03303502363/קנדה 9090-320-438/בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
ארץ ישראל 0797040066/ארה"ב 212-444-9191/ארגנטיינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361/קנדה 8080-300-438/בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com